

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **Ing. J. K.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 31, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 8. 6. 2012, č. j. 5500/12-1400-704389, vedeném Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 29 Af 88/2012, o námitce podjatosti soudců senátu Krajského soudu v Brně,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Brně, JUDr. Zuzana Bystřická, JUDr. Kateřina Mrázová, Ph. D. a Mgr. Petr Pospíšil **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně, pod sp. zn. 29 Af 88/2012.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), dne 28. 8. 2012 napadl žalobce rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 8. 6. 2012, č. j. 5500/12-1400-704389, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v Uherském Brodě ze dne 16. 12. 2011, č. j. 137505/11/338960703927; tímto rozhodnutím byla žalobci podle ustanovení § 13a zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, vyměřena daň za zdaňovací období roku 2011 ve výši 2257 Kč.

Dle rozvrhu práce byla věc přidělena k projednání a rozhodnutí senátu 29 Af krajského soudu ve složení předsedkyně senátu, soudkyně JUDr. Zuzany Bystřické a členů senátu, soudců JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph. D., a Mgr. Petra Pospíšila.

Podáním doručeným krajskému soudu osobně dne 30. 9. 2014 žalobce namítl podjatost uvedeného senátu krajského soudu, který rozhodoval v jeho věci pod sp. zn. 29 Af 147/2011 a žalobu odmítl, aniž by se dle žalobce zabýval odbornými posudky a námitkami stanovení daňové povinnosti podle neadekvátních, materiální pravdě odporujících pomůcek. Rozhodnutí ve věci pak žalobce obdržel až dne 11. 8. 2014 s odůvodněním hrubě porušujícím zákonná ustanovení na ochranu osobnosti a se sdělením důvěrných informací ze zdravotní dokumentace žalobce. V postupu krajského soudu žalobce spatřuje porušení článků 7, 36 a 38 odst. 2 Listiny základních práv a

svobod. Na základě uvedeného „žalobce důvodně nabyl dojmu, že soudní senát nepostupuje nestranně“ a žádá, aby věc pod sp. zn. 29 Af 88/2012 byla odňata a přikázána jinému senátu či soudu. Současně žalobce vznesl námitku podjatosti téhož dne, tj. 30. 9. 2014, během jednání krajského soudu ve věci pod sp. zn. 29 Af 88/2012. Krajský soud námitku zaprotokoloval a jednání odročil na neurčito za účelem předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu podle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), k rozhodnutí o námitce podjatosti.

Předsedkyně senátu, JUDr. Zuzana Bystřická, se k námitce podjatosti vznesené žalobcem vyjádřila tak, že se domnívá, že důvody, které žalobce uvedl, nejsou relevantní ani včasné; týkají se věci vedené krajským soudem pod sp. zn. 29 Af 147/2011, na jejímž projednání a rozhodování se soudkyně podílela. Jedná se o okolnosti, které zákon výslovně označuje jako důvody, které nejsou důvodem vyloučení soudce (§ 8 odst. 1 in fine s. ř. s.). JUDr. Bystřická dále prohlásila, že k žalobci ani předmětu řízení nemá žádný osobní poměr a není nijak zainteresována na výsledku řízení. Shodně se vyjádřili i členové senátu, JUDr. Kateřina Mrázová, Ph. D., a Mgr. Petr Pospíšil.

Soudkyně JUDr. Kateřina Mrázová, Ph. D. uvedla k údajnému sdělování důvěrných informací ze zdravotní dokumentace žalobce jako soudce zpravodaj v této věci, že do zdravotní dokumentace nebylo nahlíženo a tato nebyla soudu předkládána. Vzhledem k opakovaným omluvám žalobce z nařízených soudních jednání, a to zdravotní neschopností, byly tyto důvody a jejich závažnost telefonicky ověřovány u ošetřujícího lékaře a zjišťována prognóza, kdy se bude moci žalobce soudního jednání účastnit. O tom byl vždy pořízen úřední záznam do spisu. Podle toho soud nařizoval soudní jednání. Žalobce na výzvu soudu, kdy se bude moci jednání účastnit, neodpověděl.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s., jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem pro vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle citovaného ustanovení je důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci jednak skutečnost, že se podílel na jejím rozhodování již v předchozím správním či soudním řízení a jednak takový vnitřní vztah soudce k věci samé, k účastníkům či k jejich zástupcům, že míra a povaha tohoto vztahu poskytuje důvod k pochybnostem o jeho nepodjatosti. Důvodem k vyloučení soudce pro podjatost však není jeho postup v projednáváné věci, jakož ani postup při rozhodování jiných věcí. V rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost a účastníkův nesouhlas s právními závěry, např. v otázce posouzení důvodnosti žaloby či odmítnutí věcného posouzení žaloby z procesních důvodů, které soudce vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti bezvýznamný. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka o nesprávnosti jeho dřívějších

pokračování

rozhodnutí. Kategorii nestrannosti soudce je proto třeba vnímat širěji. Za objektivní nelze považovat to, jak se nestrannost soudce pouze subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezaujatý vztah. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (shodně též nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 370/04).

V daném případě žalobce ve své námitce podjatosti nesouhlasil s tím, jak krajský soud rozhodl o jeho návrhu v jiné věci. To však podle výslovného znění zákona nemůže být důvodem pro vyloučení soudce tohoto soudu z nyní projednávané věci žalobce. Citované ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. uvádí, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Žalobcem tvrzené skutečnosti proto nelze považovat za takové, které by svědčily o existenci zvláštního poměru uvedených soudců k žalobci, žalované či k věci samé, pro něž by mohly existovat pochybnosti o jejich nepodjatosti. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. října 2014

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu